

[Justitsministeren.]

synes at have tabt Interessen. Det ærede Medlems omfattende og dybt sædeligt bekymrede Udtalelser gennem 4 Spalter forleden blev knap nok nævnt, en Skuffelse, som sikkert har været det ærede Medlem endnu dybere end dem, et naadigt Forsyn med den sunde Fornufts Hjælp af og til har udset mig til at berede hende.

Særlig forbitret var det ærede Medlem over min Kronik om Erotik og Forplantning i „Politiken“ i Sommer, dog synes hendes Forbitrelse at være af ny Dato, idet det ellers havde været naturligt, om det ærede Medlem, som jo selv absolut ikke kan siges at være nægtet Talens Brug, havde svaret paa denne Kronik, i Stedet for nu 3 Maaneder efter at polemisere vidt og bredt her i Tinget mod en Artikel, hvis Indhold formentlig ingen kan huske noget af længer. Det ærede Medlem har tilbragt mange liflige Stunder det sidste Aars Tid med at angribe mig — bl. a. for at det ikke skulde gaa op for Folk, hvor fornøftig og ansvarsbevidst den gennemførte Svangerskabslovgivning er —, derimod bliver det ærede Medlem saa besynderlig tavs, saa snart jeg opfordrer hende til en personlig Fægtning, det være sig i Radioen eller som i Sommer gennem den anførte Kronik.

I øvrigt rettede det ærede Medlem en direkte Forespørgsel om, hvorledes det gik med Seksualklinikkerne. Det gaar skidt, hvilket vil glæde det ærede Medlem. Min Stilling til dette Problem har i øvrigt hele Tiden været klar ogsaa for det ærede Medlem, som spørger. Der er almindelig Enighed om, at der paa det omhandlede Omraade tiltrænges baade Raad, Vejledning og Hjælp, men hvis dette kan ydes paa en bedre Maade for Mødrene end gennem de vedtagne Seksualklinikker, som Oppositionen jo var imod, og som det ærede Medlem har gjort alt, hvad hun formaaede, for at mistænkeliggøre ude paa Landet, ja, saa er jeg ikke Principrytter, og jeg meddelte derfor allerede i Foraaret det ærede Medlem her i Tinget, at jeg hurtigst muligt vilde konferere med den nedsatte Befolkingskommission. Dette er ogsaa sket, og et særligt Udvalg inden for denne, suppleret med et Par af Justitsministeren udpegede Medlemmer, har Sommeren igennem søgt at naa til Enighed om et Forslag, og efter hvad Be-

folkningskommissionens Formand nu har meddelt mig, kan dette snart ventes. Hvis dette Forslag skønnes at være bedre og mere betryggende for Formaalet: Mødrehjælp og Oplysning, vil det naturligvis komme til at erstatte Seksualklinikkerne. I modsat Fald, eller hvis Rigsdagen f. Eks. ikke vil vedtage den nye Ordning, ja, saa har vi Seksualklinikkerne at falde tilbage paa. Saaledes ligger denne Sag, som jeg altsaa haaber vil faa sin endelige Løsning i en nær Fremtid.

Det ærede Medlem beskæftigede sig derefter indgaaende med Straffelovens § 235 i den nye Skikkelse, den Bestemmelse, der omhandler Salg m. v. af præventive Midler. Det ærede Medlems Udtalelser herom synes mig imidlertid i høj Grad tendentiøse og af en saadan Karakter, at de fortjener en kraftig Imødegaelse. Indledende med en Spydighed om, at jeg med overordentlig Energi havde kastet mig ud i Arbejdet for at planlægge og organisere Salget af præventive Midler her i Landet, lamenterede det ærede Medlem, som sædvanlig paa højere Magters Vegne, over min Fordærvelse, jeg, der nu sætter blaåt Stempel, Lurmærke paa præventive Midler. Det ærede Medlem er i den Anledning voldsomt bekymret for, hvordan vi skal opdrage vore Børn og unge — jeg troede for øvrigt, at hun og jeg var færdige med den Opgave, men der er jo mange Stakler, der staar midt i den. Naturligvis slutter det ærede Medlem, efter paa det omhyggeligste at have mistænkeliggjort mig, med i blide Vendinger at sige, at selvfølgelig skal Loven administreres, naar den er gennemført, men hun synes blot, den skal gennemføres paa en diskret Maade — hvad jeg netop ogsaa synes og derfor ogsaa har gjort, og derfor finder jeg det ærede Medlems Optræden i dette Spørgsmaal saa lidet tiltalende. Thi hvad er det egentlig for et Standpunkt, det ærede Medlem, maaske ubevidst, gør sig til Talsmand for? Det er paa den ene Side Straf for Fosterdrab og paa den anden Side Fortielse og det gammelkendte Hykleri, medens en hæderlig Optræden fra Lovgivningsmagtens og Administrationens Side i disse delikate Spørgsmaal formentlig kræver følgende Synspunkter anlagt: naar Lovgivningsmagten anser Fosterdrab for en strafværdig og strafbar Handling, naar den samtidig tillader Salg af præventive Midler, saa har den samme